

[Krog Hansen.]

strækning kører løbet alene, og at de enkelte byrådsmedlemmer ikke på alle områder har mulighed for at følge med. I det øjeblik man har disse finansieringsplaner, tror jeg altså, man hjælper det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem; jeg tror, man hjælper borgerne i byen, og jeg tror, man hjælper kommunalbestyrelsen som helhed og også i allerhøjeste grad borgmesteren.

Endelig er der spørgsmålet, om man skal kunne have mulighed for at drage 1 eller 2 folkevalgte ind i den daglige ledelse, en — om jeg så må sige — surrogatmagistratsordning. Det er blevet udlagt på den måde, at man måske ikke helt havde tiltro til, hvad den pågældende borgmester lavede, og man kunne måske også spørge sig selv, om der vil opstå visse kompetenceproblemer. Det er jo sådan i mange kommunalbestyrelser rundt omkring, hvor man har havneråd, hospitalsudvalg og mange, mange andre ting, at borgmesteren bruger kolossal tid i disse udvalg. Det er jo også sådan — med den økonomiske situation, vi står i i dag — at borgmestrene også bruger megen tid på at optage de forskellige lån. Han tilbringer timer og dage i låneinstitutter for at få disse penge hjem til kommunen. I hele denne periode er der ingen folkevalgte i den daglige ledelse, som tjenestemændene kan spørge: hvordan skal vi egentlig disponere på de og de områder? Man overlader det altså i meget, meget stor udstrækning til tjenestemændene. Jeg siger det ikke for at forklejne dem, men det må dog være det folkevalgte element, der i den sidste ende bestemmer, hvad der skal ske på de enkelte områder, og hvis tjenestemændene ikke ønsker at tage beslutning om disse sager, må de altså vente, til borgmesteren på et eller andet tidspunkt har tid til at tage sig af det.

Jeg kan i hvert fald med de erfaringer, jeg har fra Helsingør kommunalbestyrelse, med de problemer, vi har deroppe i en udviklingskommune, sige, at det er ikke altid, man kan få kontakt med borgmesteren, og

det betyder, at mange vigtige sager bliver udsat, sager, som i virkeligheden burde køres igennem.

Jeg vil altså også på dette område henstille, at man virkelig tænker sig om og spørger sig selv, om ikke man her ville skabe en hjælp for borgmesteren i stedet for at belaste ham.

Må jeg endelig til sidst komme med en ting, som ikke direkte vedrører lovforslaget her, men som jeg vil bede ministeren om at overveje hvordan man egentlig kan løse. Jeg behøver ikke at lægge skjul på, at det drejer sig om vor kommunale havn i Helsingør. Det er jo sådan, at ikke alene den kommunale havn i Helsingør, men masser af kommunale havne giver et ret stort underskud. Dette underskud dækkes af skatteydernes penge via de forskellige budgetter, der bliver lagt. Men det er også sådan, at regnskabet for de enkelte kommunale havne skal føres selvstændigt, og i det øjeblik den pågældende kommunale havn begynder at give overskud, må man altså forestille sig, at disse penge, hvis det nu er millionbeløb, skal man gemme i strømpeskafterne i de kommunale havne, selv om kommunalbestyrelsen måske kunne bruge disse penge til skolebyggeri og forskellige andre ting.

Jeg er klar over, at man har mulighed for at låne disse penge, men det er dog ikke det samme, som hvis man havde mulighed for at trække dem ind i hele den finansielle situation i kommunen og havde mulighed for at bruge dem til forskellige andre ting. Det er også klart, at man som punkt 1 selvfølgelig må sørge for, at havnen bliver vedligeholdt, at man altså ikke må trække penge ud af havnen, hvis der er brug for penge derude, men jeg tænker altså på den situation, hvor man får et overskud og i virkeligheden ikke har mulighed for at bruge disse penge i den kommunale havn. I så fald synes jeg, det er en lille smule urimeligt, at man ikke via de regnskaber, som man har f. eks. over en 20 års periode, kunne sige: det har kostet skatteyderne måske 3 mill. kr. at have denne kommunale havn, og disse